http://wp.me/pFrEi-Cw

NİÇİN ÇOCUK SAHİBİ OLMAMIZ GEREKİYOR?

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem **"ümmetimin çokluğu ile iftihar edeceğim"** buyurması hem kemiyet ve hem de keyfiyet açısından çok önem arz etmektedir. Cennete girecek olan insanların büyük çoğunluğunun Ümmeti Muhammed'ten olacağından bahsedilmesi de bunu teyit eder. Bizim burada ele alacağımız mevzu işin kaderi yönüdür. Yani çocuk sahibi olmak ile kazanılan en büyük hususun, rızık ve ömür meselesinde meydana gelen olumlu katkısıdır. Eğer bir insan ömrünün uzun ve rızkının bol olmasını istiyorsa, çocuk sahibi olması onun alacağı kaderî tedbirlerin en önemlisidir. Son zamanlarda, kazanç ile refah hayatı doğru orantı ile karşılaştırma posivitismin getirisi olarak insanları doğrudan etkilemiştir. Hakikatte ise durum farklıdır.

Allah Teâlâ buyurdu ki;

"İçinizdeki bekârları, kölelerinizden ve cariyelerinizden iyi olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onları lütfü ile zenginleştirir. Allah lütfü bol olandır, bilendir." (Nur, 32)

Zamanımızda ise "aman aman önce işini bulsun" diyerek gençlerin önü kesilmektedir. Ancak hikmet başka şeyi işaret etmektedir…

Hz. Ömer radiyallâhü anh bir gün birisinin "**Ya rabbi beni fitne ve belalardan uzak tut"** diye dua ettiğini gördü. Hz. Ömer ise;

"Sen Allah Teâlâ'dan evlat ve çocuk istemiyor musun?" dedi.

Fitne kelimesinin geniş manasının içerisinde **"imtihan"** olgusunu barındırken, Allah Teâlâ Kur'ân-ı Kerim'de;

"Her halde mallarınız ve evlâdlarınız bir fitnedir, büyük ecir ise Allah'ın katındadır." (Teğabün, 15) ayetinin bir manası dünya nimetlerinin artış sebebi olarak çocuklar gösterilmiştir. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemde;

"Her ümmet için bir fitne vardır, benim ümmetimin fitnesi de maldır." (Tirmizî, Zühd 26, (2337) Dünya nimetinin artışı, hesabın çoğalmasını da beraberinde artırırken, darlık içinde olanın rızık genişliğine de sebep olmaktadır. Bu sebeple geçimi dar olanların, muhakkak evlat sahibi olmaları halinde bu merhaleden geçebileceğini bilmelidirler.

Allah Teâlâ bir kimseye gırtlak verdi mi, onun rızkını vermeye kendini kefil kılmıştır.

Mevzu ile alakalı olarak uzun yaşmak isteyen ve üzerine gelecek belalara kefil olması için çocuk sahibi olmak insana Allah Teâlâ'nın rahmetidir. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Allah Teâlâ'nın kulları üzerine belaları göndereceği zaman ihtiyarlar ve çocuklar sebebiyle azabı kaldırdığını beyan etmiştir. Çocuklar, kader imtihanlarındaki paydaları, matematiksel olarak büyüterek, ihtimal hesaplarındaki yüzdeyi çoğaltır. Yani bir aile nüfusunun üç ile yedi arasında değişmesi durumunda çok fark olacaktır. Büyüklerimiz derler ki, evlat sayınızı artırın ki birini cemiyet, diğerini belalar telef ederse, diğeri sana kalır, ihtiyarlığında ölüm getirmeyen süründüren hastalıklardan **"Alzheimer, Parkinson"** dan biri olma ihtimalinde bile olsan senin yanında olurlar.

Allah Teâlâ'nın buyurduğu;

"Allah insanları işlediklerine karşılık hemen yakalayıverseydi, yeryüzünde bir canlı bırakmaması gerekirdi. Ama onları belli bir süreye kadar erteler. Süreleri gelince gereğini yapar. Doğrusu Allah kullarını görmektedir." (Fatır, 45) bu ayetteki erteleme sebeplerinin içinde, rahmet sıfatının tecelli ettirme sebeplerini beraberinde artırmaktır. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem bu konuda buyurdu ki;

"Allah Teâlâ'dan gafil olmayın. Huşulu gençler, rükû eden ihtiyarlar, otlayan hayvanlar, emzikteki çocuklar olmasaydı, üzerinize azap üstüne azap yağardı. (Beyhâki, Taberâni)

Sonuç olarak, korktuklarımızdan emin olmak, rahat yaşamak ve uzun ömürlü olmak istiyorsanız çok çocuk sahibi olmamız kaçınılmaz bir gerekçedir. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem buyurdu ki;

"İnsan öldüğü zaman amel işlemesi kesilir. Ancak üç şey bundan müstesnadır. Sadaka-i cariye, kendisinden yararlanılan ilim veya kendisine hayır dua eden salih çocuk" (Dârimi, Mukaddime, 46)

İhramcızâde İsmail Hakkı